

Predmet C-64/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

6. veljače 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

An ARD-Chúirt (Visoki sud, Irska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

20. siječnja 2020.

Tužitelj:

UH

Tuženici:

An tAire Talmhaíochta, Bia agus Mara, Éire agus an tArd-Aighne

AN ARD-CHÚIRT

(VISOKI SUD)

SUDSKI NADZOR

[Poslovni broj nacionalnog suda] [omissis] [U POSTUPKU] IZMEĐU

UH

TUŽITELJA

-i-

AN tAIRE TALMHAÍOCHTA, BIA AGUS MARA, ÉIRE AGUS AN tARD-AIGHNE (MINISTAR POLJOPRIVREDE, PREHRANE I POMORSTVA, IRSKA I DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO)

TUŽENIKA

ZAHTJEV ZA PRETHODNU ODLUKU U SKLADU S ČLANKOM

267. UFEU-a

Odluka High Courta of Ireland (Visoki sud, Irska) da Sudu uputi zahtjev za prethodnu odluku na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, donesena 20. siječnja 2020.

Ovaj sud zahtijeva od Suda da na temelju članka 105. Poslovnika Suda Europske unije odobri ubrzani postupak zato što će stvar ubrzo postati bespredmetna zbog Uredbe (EU) 2019/6 (u primjeni od 28. siječnja 2022.) kojom će se zamijeniti odredbe Direktive 2001/82 relevantne za ovaj predmet. **[orig. str. 2.] [orig. str. 3.]**

[Adresa Suda i nacionalnog suda, imena stranaka i njihovih zastupnika] *[omissis]*

[omissis] **[orig. str. 4.]**

Prethodna pitanja:

- (1) Ima li nacionalni sud diskrecijsku ovlast odbiti zahtjev unatoč svojoj odluci prema kojoj određeni aspekt direktive Europske unije (EU) nije prenesen u nacionalno pravo i, ako sud ima tu ovlast, koji su odgovarajući čimbenici koje treba uzeti u obzir u odnosu na tu diskrecijsku ovlast i/ili ima li nacionalni sud pravo uzeti u obzir iste čimbenike koje bi uzeo u obzir da je došlo do povrede nacionalnog prava?
- (2) Bi li bilo povrijeđeno načelo izravnog učinka u pravu Unije kada bi nacionalni sud u ovom predmetu odbio zahtjev zbog stupanja na snagu članka 7. Uredbe (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. (čija se primjena odgađa do 28. siječnja 2022.) unatoč činjenici da je nacionalni sud presudio da u nacionalno pravo nije prenesena obveza iz članka 61. stavka 1., članka 58. stavka 4. i članka 59. stavka 3. Direktive 2001/82/EZ, prema kojoj pakiranje i označivanje veterinarskih proizvoda mora biti na službenim jezicima države članice, odnosno na irskom i engleskom jeziku?

[orig. str. 5.]

Činjenice iz kojih proizlazi spor

- 1 Tužitelj je izvorni govornik irskog jezika iz regije Galway Gaeltacht. Irski govori kod kuće i na radnom mjestu. Sve svoje službene poslove obavlja na irskom u onoj mjeri u kojoj su dostupna za to potrebna sredstva. Ima psa zbog kojeg treba veterinarsko-medicinske proizvode. Prigovorio je da su informacije uz veterinarske proizvode sastavljene isključivo na engleskom, a ne na dvama službenim jezicima države, odnosno irskom i engleskom. Prema njegovu

mišljenju, to predstavlja povredu Direktive 2001/82/EZ, koja je prenesena u zakonodavstvo države članice (propisi SI 144/2007 i SI 786/2007).

- 2 Nakon razmjene dopisa između stranaka, tužitelj je 14. studenoga 2016. pred High Courtu of Ireland (Visoki sud, Irska) podnio zahtjev za sudski nadzor toga je li Ministar pravilno prenio Direktivu u nacionalno zakonodavstvo, vezano za zahtjeve u vezi s jezicima. Zahtjev je usvojen, a predmet se 24. i 25. srpnja 2018. razmatrao pred High Courtom of Ireland.
- 3 Zbog činjenice da Ministar i država nisu pravilno prenijeli Direktivu u nacionalno zakonodavstvo, podnositelj zahtjeva tražio je sljedeće:
 1. *Utvrđenje prema kojem European Communities (Animal Remedies) Regulations 2007-2014 (Propisi Europskih zajednica (lijekovi za životinje) 2007.-2014.), koje je usvojio prvotuženi, ne prenose pravilno ili uopće ne prenose glavu V. Direktive 2001/82/EZ (kako je izmijenjena) (u daljnjem tekstu: Direktiva), odnosno njezine članke 58. do 61.*
 2. *Utvrđenje prema kojem se irskim pravom mora osigurati da odgovarajući podaci o veterinarsko-medicinskim proizvodima koji su stavljeni na tržište u toj državi, koji se nalaze na uputama o proizvodu i na predmetnom pakiranju, iz glave V. članaka 58. do 61. Direktive, budu sastavljeni na službenim jezicima te države, odnosno, i na irskom i na engleskom jeziku.*

[orig. str. 6.]

3. *Utvrđenje da prvi, drugi i treći tuženik moraju izmijeniti zakonodavstvo predmetne države kako bi ono odražavalo članke 58. do 61. glave V. Direktive, konkretno na način da se nacionalnim pravom osigura da odgovarajući podaci na uputi o proizvodu i predmetnom pakiranju iz članaka 58. do 61. Direktive budu na oba službena jezika države, odnosno i na irskom i na engleskom jeziku, za veterinarsko-medicinske proizvode stavljene na tržište u toj državi, pri čemu za oba jezika veličina fonta mora biti jednaka uz davanje jasne prednosti irskoj verziji zato što je to nacionalni jezik i prvi službeni jezik.*

Direktiva 2001/82/EZ

- 4 Člankom 61. stavkom 1. (izmijenjene) Direktive, u dijelu u koji se odnosi na ovaj predmet (još ne postoji službena irska verzija), određuje se:

„Umetanje upute o veterinarsko-medicinskom proizvodu u njegovo pakovanje obvezno je osim ako svi podaci koji su potrebni sukladno tom članku mogu biti navedeni na unutarnjem pakovanju i vanjskom pakiranju. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi zajamčile da se uputa o veterinarsko-medicinskom proizvodu odnosi isključivo na veterinarsko-medicinski proizvod uz koji je priložena. Uputa o veterinarsko-

medicinskom proizvodu mora biti napisana jezikom razumljivom [razumljivim] korisnicima te na službenom jeziku ili jezicima države članice gdje se veterinarsko-medicinski proizvod stavlja u promet.”

(Isticanje dodano)

Podaci koji se navode u uputama o proizvodu navedeni su u članku 61. stavku 2. točkama (a) do (i).

- 5 Člankom 58. stavkom 4. Direktive, [u poglavlju V.] naslovljenom „Označivanje i uputa o veterinarsko-medicinskom proizvodu”, određuje se:

[orig. str. 7.]

„Podaci iz stavka 1. točke (f) do (l) ovog članka navode se na vanjskom pakovanju i na spremniku veterinarsko-medicinskih proizvoda na jeziku ili jezicima države u čiji promet se stavljaju.”

Podaci iz spomenutog stavka 1. točaka (f) do (l) odnose se na upute namijenjene potrošačima, odnosno vlasniku životinje, kao što je u ovom predmetu tužitelj.

- 6 Člankom 59. stavkom 3. predviđa se sljedeće:

„Podaci navedeni u trećoj i šestoj alineji stavka 1., [način primjene i riječi ‚Samo za liječenje životinja’] stavljaju se na vanjsko pakovanje i na unutarnje pakovanje veterinarsko-medicinskog proizvoda na jeziku ili jezicima zemlje na čije se tržište stavljaju.”

Navodno prenošenje u nacionalno pravo

- 7 Iako su vezano za jezik pakiranja na temelju Direktive sastavljeni mnogi propisi, prijenos u nacionalno zakonodavstvo na kojem se temelji prigovor istaknut u ovom predmetu odnosi se na Propise 144/2007 i 786/2007. U skladu s propisima 144/2007 i 786/2007, tražene informacije mogu biti na irskom ili engleskom jeziku, što je prema mišljenju tužitelja pogrešno.

Tužiteljevi argumenti koji se odnose na Direktivu i propise

- 8 Tužitelj tvrdi da navedenim propisima nije pravilno prenesena Direktiva 2001/82/EZ, s obzirom na to da traženi podaci mogu biti sastavljeni na irskom ili engleskom, a ne na oba jezika.

[orig. str. 8.]

- 9 Tužitelj se također izjasnio o procesnoj legitimaciji odgovarajući na negiranje države da ima pravo pokrenuti postupak. U vezi s time tvrdio je da dio Direktive koji nije prenesen u nacionalno zakonodavstvo ima izravan učinak zato što su

predmetne obvezujuće odredbe jasne, precizne i bezuvjetne; Van Gend en Loos (Predmet 26/62) [EU:C:1963:1], Van Duyn/Home Office (predmet 41/74) [EU:C:1974:133], Tullio Ratti (predmet 148/78) [EU:C:1979:110], i pozvao se na načelo jednakosti službenih jezika Europske unije i njihovih govornika u skladu s pravom Unije (članak 3. Ugovora o Europskoj uniji i članci 21. i 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).

Argumenti tuženika pred nacionalnim sudom vezano za učinak usvajanja tužiteljeva zahtjeva

- 10 Tuženici su istaknuli su da tužitelj nema procesnu legitimaciju. Također su naveli da sud to pitanje treba razmatrati u mnogo širem kontekstu jer bi ono moglo imati značajne posljedice na cijeli poljoprivredni sektor, cjelokupno gospodarstvo i, zapravo, zdravlje ljudi i životinja. Naveli su da sud treba razmotriti bi li bilo razumno usvojiti postavljeni zahtjev, uzimajući u obzir ključnu važnost osiguravanja da odgovarajući asortiman i isporuka veterinarsko-medicinskih proizvoda i dalje budu dostupni u tom području.
- 11 Tuženici su tvrdili da se ključne grane gospodarstva, odnosno poljoprivredno-prehrambena i poljoprivredno-poslovna industrija, koje su glavni izvori prihoda, moraju oblikovati i razvijati. Prihodi stotine tisuća ljudi i njihovih obitelji ovise o tim industrijama. Zdravlje životinja vrlo je važno za preživljavanje tih industrija. Poljoprivrednici, uzgajivači stoke i veterinari moraju imati pristup što većem asortimanu lijekova za životinje koji se proizvode i distribuiraju u skladu s relevantnim europskim normama. U vezi s time, Irska se **[orig. str. 9.]** kao zemlja oslanja na stalnu opskrbu irskog tržišta lijekovima za životinje velikih proizvođača veterinarsko-medicinskih proizvoda, s time da je navedeno tržište manje značajno s njihovog gledišta. Kada bi se od tih velikih dobavljača zahtijevalo da pružaju upute s informacijama i pakiranja na irskom i engleskom jeziku, mnogi od njih bi se najvjerojatnije potpuno povukli s irskog tržišta.
- 12 Naveli su kako pakiranje i označivanje predstavljaju najveći dio upravnih troškova povezanih sa stavljanjem veterinarsko-medicinskih proizvoda na nacionalna tržišta. To je prikazano u velikoj procjeni učinka koju je Europska komisija provela nekoliko godina ranije. Tom procjenom učinka utvrđeno je da troškovi pakiranja i označivanja iznose 34 % upravnih troškova povezanih sa stavljanjem nekog proizvoda na višenacionalno tržište. U usporedbi s, primjerice, samo 17 % troškova povezanih sa zahtjevima za izdavanje odobrenja za stavljanje u promet i 13 % za produljenje odobrenja za stavljanje u promet.
- 13 Male zemlje poput Irske ne bi se trebale stavljati u nepovoljniji položaj u odnosu na jednojezične zemlje i druga velika tržišta zbog zahtjeva da upute s informacijama, pakiranje i označivanje vezano za veterinarsko-medicinske proizvode koji se upotrebljavaju samo na jednom tržištu budu na više od jednog jezika. Nije potrebno navoditi da nijedan materijal koji se stavlja na raspolaganje u Irskoj nije upotrebljiv ni u kojoj drugoj zemlji. Međutim, navedena procjena učinka upućivala je na to da trošak i teret osiguravanja višejezičnih pakiranja i

uputa s informacijama mogu navesti trgovačka društva na odluku da svoje proizvode ne nude na prodaju na određenim nacionalnim tržištima. Stoga postoji stvarna opasnost da obveza isporuke takvih materijala na irskom dovede do značajnog, možda čak vrlo značajnog, smanjenja asortimana lijekova za životinje dostupnih u Irskoj. To bi moglo imati razoran utjecaj na poljoprivredni sektor i druge sektore, primjerice na sektor uzgoja konjâ u Irskoj, kao i na gospodarstvo u cjelini.

[orig. str. 10.]

Odluka nacionalnog suda koja se odnosi na navodno pogrešno prenošenje Direktive 2001/82/EZ u nacionalno zakonodavstvo

- 14 Nacionalni je sud 26. srpnja 2019. utvrdio da tužitelj ima procesnu legitimaciju jer su predmetne obvezujuće odredbe jasne, precizne i bezuvjetne te da se stoga može pozvati na Direktivu protiv tuženika [*omissis*]. Sud je također odlučio da u pogledu jezičnih zahtjeva Irska nije pravilno prenijela Direktivu u nacionalno pravo. High Court (Visoki sud) je 26. srpnja 2019. presudio da se nacionalnim zakonodavstvom (SI 144/2007 i SI 786/2007) krši Direktiva jer je njime dopušteno da su predmetne informacije na pakiranju samo na engleskom umjesto na oba službena jezika u Irskoj, odnosno na irskom i engleskom.
- 15 Međutim, nacionalni je sud također istaknuo da su Europski parlament i Vijeće donijeli Uredbu (EU) 2019/6 od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ, odnosno nakon što je nacionalni sud razmotrio ovaj predmet. Člankom 160. te nove uredbe („Stupanje na snagu i primjena”) predviđa se primjena Uredbe tek od 28. siječnja 2022. Nacionalni sud je istaknuo da nova uredba sadržava nove odredbe o jeziku i da će njezinim stupanjem na snagu biti dozvoljeno da informacije na pakiranju budu samo na engleskom. Člankom 7. nove uredbe određuje se:

Jezici

1. Jezik ili jezici na kojima moraju biti napisani sažetak opisa svojstava te informacije na označivanju i uputi o proizvodu, osim ako država članica odredi drukčije, su službeni jezik ili službeni jezici države članice u kojoj se veterinarsko-medicinski proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu.
2. Veterinarsko-medicinski proizvodi mogu se označiti na nekoliko jezika.

(Isticanje dodano)

[orig. str. 11.]

- 16 Sud je zatim postavio pitanje treba li, s obzirom na dolazeću promjenu, usvojiti zahtjev i, ako bi se smatralo da ne treba, može li nacionalni sud odlučiti ne usvojiti

zahtjev u slučaju da Irska krši pravo Unije. Nacionalni je sud zahtijevao od stranaka da podnesu pisana i usmena očitovanja o tome ima li nacionalni sud diskrecijsku ovlast usvojiti zahtjev u postupku sudskog nadzora ako taj sud utvrdi da je došlo do propusta u odnosu na Direktivu te, ako je ima, o tome koje odgovarajuće čimbenike treba uzeti u obzir u vezi s tom diskrecijskom ovlašću i/ili o tome je li nacionalni sud ovlašten uzimati u obzir one iste čimbenike koje bi uzeo u obzir kada bi bila riječ o kršenju nacionalnog prava.

- 17 Rasprava o tom pitanju održana je 16. listopada 2019. te je nacionalni sud zatražio podrobija očitovanja o tome treba li Sudu Europske unije uputiti zahtjev za prethodnu odluku u vezi s tim pitanjem.

Argumenti izneseni pred nacionalnim sudom koji se odnose na diskrecijsku ovlast odbijanja zahtjeva

Tužiteljevi argumenti koji se odnose na diskrecijsku ovlast odbijanja zahtjeva

- 18 Tužitelj je istaknuo da načelo prava EU ima prednost pred nacionalnim pravom država članica te da, u slučaju sukoba, pravo Unije ima prednost pred nacionalnim pravom (predmet *Costa/ENEL*, [EU:C:1964:66]). Tužitelj je naveo da se pravom Unije trenutačno predviđa da informacije na predmetnom pakiranju za veterinarsko-medicinske proizvode moraju biti na irskom i engleskom i da je ovlašten pozvati se na navedeno pravo do 27. siječnja 2022. i ostvarivati i prava koja iz njega proizlaze. Također je istaknuo **[orig. str. 12.]** da nitko u Irskoj (uključujući sudove) nije ovlašten uskratiti mu to pravo.
- 19 U skladu s odredbama i u duhu Ugovorâ na koje se Sud poziva u spomenutom predmetu *Costa*, tužitelj je istaknuo da sud treba uzeti u obzir odredbe Ugovora o jezičnim pravima i jednakosti (članak 3. Ugovora o Europskoj uniji i članci 21. i 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima). U vezi s nadređenošću prava Unije, pozvao se na predmet *Simmenthal* (predmet 106/77, [EU:C:1978:49] i na zahtjev za izuzimanje iz primjene svih odredbi ili prakse nacionalnog prava u mjeri u kojoj se protive pravu Unije (točke 21. do 23.).
- 20 Tužitelj je istaknuo da u slučaju uskrate nekog prava zajamčenog pravom Unije mora biti dostupna djelotvorna sudska zaštita (presuda *Komisija/Belgija*, C-249/88, [EU:C:1991:121]; članak 19. stavak 1. drugi podstavak Ugovora o Europskoj uniji; članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).
- 21 Tužitelj se pozvao na načelo izravnog učinka (predmet 26/62 *Van Gend en Loos* [EU:C:1963:1] i predmet 6/64 *Costa/ENEL* [EU:C:1964:66]), ističući da su nacionalni sudovi dužni izuzeti iz primjene sve dijelove nacionalnog prava ili svaku praksu nacionalnog suda koja bi ugrozila ili odgodila ostvarivanje prava koja proizlaze iz prava Unije (presuda *Simmenthal*, t. 17., 18., 21. do 23. i 26.; R (*Factortame Ltd*)/Secretary of State for Transport [1990], C-213/89, [EU:C:1990:257], t. 20.).

- 22 Tužitelj je istaknuo da ne bi bilo u skladu s načelima izravnog učinka i nadređenosti prava Unije kada bi mu se uskratila učinkovita zaštita i djelotvoran pravni lijek pred nacionalnim sudom, čak i ako je to samo privremeno.

[orig. str. 13.]

- 23 Tužitelj je naveo da ima pravo na korist od postojećeg uređenja sve dok je ono na snazi i da sud ne raspolaže dokazom da obvezujuća sudska odluka ne bi imala praktičan učinak, čak i ako se uzme u obzir kašnjenje do kojeg bi došlo prilikom izmjene dizajna pakiranja.
- 24 Tužitelj tvrdi da ima pravo na djelotvornu sudsku zaštitu (članak 47. Povelje) na temelju vladavine prava, načela izravnog učinka i nadređenosti prava Unije te da ima pravo na odgovarajuće ispunjenje zahtjeva *ex debito justitiae*.
- 25 Pored navedenoga, tužitelj je istaknuo da, u skladu s irskim pravom, diskrecijska ovlast za usvajanje ili odbijanje zahtjeva postoji u drugim okolnostima u predmetima sudskog nadzora, ali da pravo Unije ne dopušta takvu ovlast zbog izravnog učinka predmetnog zakonodavstva Unije, obveze nacionalnog suda da poštuje nadređenost prava Unije i da ga primijeni pružajući tužitelju djelotvornu sudsku zaštitu (u skladu s člankom 47. Povelje) i u skladu s vladavinom prava.

Argumenti tuženika u vezi s diskrecijskom ovlašću za odbijanje zahtjeva

- 26 Tuženici su priznali da, u skladu s nacionalnim pravom, tužitelj koji na temelju sudskog nadzora uspješno ospori odluku javnog tijela obično ima pravo na usvajanje zahtjeva, ali ističu da nije riječ o apsolutnom pravu i da sud uvijek može razmatrati sve elemente koji bi mogli spriječiti usvajanje zahtjeva i, u konačnici, može odbiti njegovo usvajanje.

[orig. str. 14.]

- 27 U irskom pravu postoje ustaljene osnove na temelju kojih sudovi mogu izvršavati tu ovlast, ako tako odluče, no jednako tako, ako žele, mogu odlučiti to ne učiniti. Navedene osnove podrazumijevaju različite čimbenike kao što su: (1) pretjerano kašnjenje s pokretanjem postupka; ili (2) izostanak traženja drugih prikladnijih pravnih lijekova kao što je žalba; ili (3) tužiteljevo nepoštenje; ili (4) tužitelj ne djeluje u dobroj vjeri; ili (5) šteta u odnosu na treće strane i (6) kada bi usvajanje zahtjeva bilo bespredmetno.
- 28 Tuženici su objasnili glavne razloge zbog kojih bi, prema njihovu mišljenju, bilo opravdano odbiti zahtjev u ovom postupku kada bi on bio uređen samo irskim pravom.
- 29 Kao prvo, istaknuli su da se ovaj predmet ne odnosi na osuđujuću presudu ni na neku drugu odluku kojom bi se nanosila šteta tužitelju i kojom bi se njegov ugled ili ime doveli u pitanje, ili bi se povrijedila njegova temeljna prava. Stoga oni

smatraju da u ovom slučaju ne postoji nijedna od osnova za usvajanje zahtjeva *ex debito justitiae*.

- 30 Kao drugo, istaknuli su da je uvelike prihvaćeno da se zahtjev odbija kada je bespredmetan ili kada od njega tužitelj ne bi imao nikakvu praktičnu korist. U ovom slučaju, kada bi se tužiteljev zahtjev usvojio, on bi mogao imati neke koristi, no ona bi bila vrlo ograničena u smislu njezine vrijednosti zbog stupanja na snagu Uredbe (EU) 2019/6 od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ te **[orig. str. 15.]** ukidanja zahtjeva prema kojem tekst na pakiranju proizvoda mora biti na oba službena jezika.
- 31 Tuženici su istaknuli da je jasno da bi bilo potrebno prijelazno razdoblje da se svim zainteresiranim stranama omogući priprema za obvezu da oznake i pakiranje sadržavaju tiskani tekst na oba službena jezika. Zahtjev treba odbiti ako bi on tužitelju donio malo praktične koristi (čak i kada bi on donosio neku malu korist), osobito ako bi usvajanjem tog zahtjeva nastao stvaran i značajan rizik nanošenja ozbiljne štete mnogim drugim ljudima ili javnosti.
- 32 Kao treće, u ovom predmetu postoji velika mogućnost da bi usvajanje zahtjeva imalo ozbiljan utjecaj na treće strane. Na temelju Sudu podnesenih dokaza danih pod prisegom, očito je da bi odluka dobavljača i distributera veterinarsko-medicinskih proizvoda da se povuku s irskog tržišta zbog obveze tiskanja teksta uputa na pakiranju na oba službena jezika imala ozbiljne posljedice po zdravlje životinja, kao i gospodarske posljedice, koje bi štetile mnogim pojedincima. Tuženici su skrenuli pažnju na odluku Europske komisije da nastavi s izradom nove uredbe nakon opsežnog savjetovanja, tijekom kojega je Komisija utvrdila da je veća fleksibilnost u pogledu jezičnih zahtjeva za pakiranja i označivanja veterinarsko-medicinskih proizvoda od iznimne važnosti. U Komisijinoj ocjeni navodi se sljedeće:

Najveće opterećenje odnosi se na pakiranje i označivanje. Zahtjevi su da tekst mora biti sastavljen na svim službenim jezicima zemlje na čije će se tržište proizvod staviti.

[orig. str. 16.]

- 33 Tuženici su istaknuli da novine iz Uredbe (EU) 2019/6 jasno pokazuju opravdanost ozbiljne zabrinutosti koju su tuženici izrazili u glavnom postupku vezano za napore uložene u to da su informativni materijali i materijali za pakiranje lijekova za životinje na irskom i na engleskom.
- 34 Slijedom toga, prema mišljenju tuženika, u ovom su slučaju postojale bitne olakotne okolnosti koje treba uzeti u obzir. Posljedica odluke kojom se od dobavljača traži da prevedu važan tehnički sažetak o svojstvima proizvoda za značajan niz kemijskih tvari i otisnu predmetno pakiranje na irskom i engleskom mogla bi biti povlačenje s irskog tržišta, te nije pretjerano reći da bi to dovelo do razornih gospodarskih i socijalnih posljedica, kao i do razornih posljedica u

odnosu na dobrobit životinja. Zbog tog očitog rizika one ističu da, u ovom slučaju, javni interes i potreba da se osigura da javnost u Irskoj nastavi imati pristup najširem mogućem asortimanu veterinarsko-medicinskih proizvoda uvelike prevagaju nad bilo kojim argumentom koji se može izvesti u korist usvajanja tužiteljeva pojedinačnog zahtjeva.

- 35 Tuženici su istaknuli da ne postoji irsko tijelo posebno nadležno za to pitanje, ali se to pitanje postavilo u određenom broju predmeta u Ujedinjenoj Kraljevini, uključujući u odluci Supreme Courta of the United Kingdom (Vrhovni sud Ujedinjene Kraljevine) u predmetu *Walton/The Scottish Ministers*, [2012] UKSC 44, u kojem je navedeno (Lord Carnwath, t. 133. i 140.):

133. Stoga, podložno svim mogućim prevladavajućim načelima koja proizlaze iz odluka europskih tijela, čini mi se da, čak i ako bi - suprotno onomu što izgleda da jest učinak zakona - povreda Direktive 2001/42/EZ predstavljala žalbeni razlog u skladu s [orig. str. 17.] postupkom iz Zakona iz 1984., sud bi zadržao diskrecijsku ovlast odbiti zahtjev zbog razloga sličnih onima predviđenim nacionalnim pravom.

140. Slijedom toga, unatoč Mureovoj koncesiji, ne bih bio naklonjen bez daljnje argumentacije prihvatiti da, u pravnom i činjeničnom kontekstu ovog predmeta, na čimbenike koji utječu na diskrecijsku ovlast suda bitno utječe izvor Unije o sustavu procjene utjecaja na okoliš.

- 36 Tuženici su istaknuli kako ne žele implicirati da bi država članica trebala biti išta drugo nego savjesna u primjeni i poštovanju prava Unije ili da bi načelo djelotvorne sudske zaštite trebalo na bilo koji način biti povrijeđeno. Međutim, moguće je da postoje, vjerojatno vrlo rijetko, bitne olakotne okolnosti ili okolnosti vezane za javni interes i zaštitu prava javnosti, u kojima bi bilo opravdano da sud odbije zahtjev. Tvrdili su da ovaj predmet ulazi u područje primjene tog izuzeća te da navedeni sud može i treba odbiti zahtjev.

Odluka High Court of Ireland (Visoki sud, Irska) da Sudu uputi zahtjev za prethodnu odluku na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

- 37 Nakon što je 24. listopada 2019. razmotrio očitovanja o prethodnoj odluci i saslušao odvjetnike stranaka, High Court (Visoki sud) odlučio je na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije uputiti Sudu Europske unije navedena pitanja u skladu s člankom [orig. str. 18.] 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Prema mišljenju High Courta (Visoki sud), ako nacionalni sud raspolaže diskrecijskom ovlašću koja mu omogućava da odbije zahtjev bez obzira na to što je utvrdio da u nacionalno zakonodavstvo nije prenesena obveza iz članka 61. stavka 1., članka 58. stavka 4. i članka 59. stavka 3. Direktive 2001/82/EZ, prema kojoj se pakiranje i označavanje moraju učiniti dostupnima na oba službena jezika, on bi trebao primijeniti svoju diskrecijsku ovlast odbijanja zahtjeva u ovom konkretnom predmetu s obzirom na kriterije na

koje se pozivaju tuženici, međutim sud želi provjeriti protivi li se to načelu izravnog učinka ili načelu djelotvorne sudske zaštite.

PRILOZI

1. Spis predmeta
2. Odluka kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku od 24. siječnja 2020. koju je tajnik Visokog suda ovjerio 24. siječnja 2020.

Datum: 20. 1. 2020.

(PRILOG – odluka kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku) [*omissis*]

[*omissis*]

RADNI DOKUMENT